Ramuri

nr. 26

Revistă literar-artistică

An Şcolar 2011-2012

toamnă-iarnă

CUPRINS

CAPITOLUL I UN NOU ÎNCEPUT 1
Un nou început 2
Sfârşitul vacanţei 3
Începerea şcolii 4
Din nou la şcoală 5
Prima zi de şcoală 6

CAPITOLUL II POVEŞTI ASCUNSE ÎN CĂMARĂ 7
Toamna cea bogată 8
Cămara mamei 9
Toamna 10
Toamna, anotimp bogat 10
Toamna mândră şi bogată 11
A treia fiică a bătrânului An 12
Frunzuliţă de trifoi 13
Fructele 13
Toamnă, bine ai venit! 14
Frumuseţea roadelor de toamnă 15

CAPITOLUL III SIMFONII DE TOAMNĂ 16
Toamna mult aşteptată 17
A sosit toamna 18
Doamna Toamnă 19
Gospodarii 20
Toamna cea rece 20
Toamna, anotimpul meu preferat 21
Animalele pădurii 22
Drumul spre ţările cu soare 23
Sosirea toamnei 24
Emoţii 25
Toamna 26
Toamna, bunicuţă amărâtă 27
Nuanţele ruginii ale toamnei 28
Tabloul toamnei 29
Toamna, regină-nesmnată 30

CAPITOLUL IV MICII POVESTITORI 31
Povestea unei frunze căzătoare 32
O prietenie neobişnuită 34
Plecarea rândunicii 34
Prietenie 35
Un dialog neobişnuit 35
Frunza şi barza 36
Rândunica şi frunza 37

CAPITOLUL V ANOTIMPUL ÎNGHEŢAT 38
Iarna 39
Vine iarna 39
Tablou de iarnă 40
O întâlnire îngheţată 41
Vine Moş Crăciun 42
Se apropie Crăciunul... 43
Crăciunul 44
Crăciunul minunat 45

Capitolul I
Un nou început

Un nou început

Într-o frumoasă zi de toamnă, soarele plăpând mângâia pământul amorţit. O zână cu rochie din frunze multicolore coborâse dintr-o caleaşcă trasă de doi cai albi ca spuma laptelui. Odată cu zâna sosi şi Bruma ce apleacă florile gingaşe, făcându-le să privească cu tristeţe spre pământ. În schimb, Zâna Toamnă aduse cu ea recolte bogate şi belşug. În urma lor, un covor foşnitor se aşternu.

Curcubeul toamnei este dominat de un galben pal şi un roşu ca focul. Frunzele sunt purtate de vânt ca nişte bărcuţe rătăcite în oceanul albastru. Nopţile sunt răcoroase, iar zilele mohorâte sunt fără soare, doar plânsul ploii şi vântul şuierător ne însoţesc neîncetat. Pădurea tristă a început să picteze copacii, ce cu timpul vor deveni tot mai goleşi.

În miezul nopţii bate vântul în geamul casei mele şi mă gândesc cu groază că vara a zburat pe nesimţite şi odată cu ea un stol de rândunele duce gândurile mele optimiste.

E însă un nou început. Mă voi reîntoarce la şcoală şi îmi voi revedea colegii şi prietenii dragi. Vom învăţa o grămadă de lucruri noi şi interesante şi multe mistere vor fi dezlegate.

Roxana Şoşa
Clasa a VI-a C

Sfârşitul vacanței

Vacanţa s-a terminat,
Joaca s-a încheiat,
Puneţi mâna pe-nvăţat
Vacanţa s-a terminat.

Şcoala nu e grea,
Hai şi-nvaţă-n ea,
Şcoala te învaţă,
Să devii ceva în viaţă.

Hai, copii să învăţăm!
Probleme să rezolvăm,
Toţi copiii spun:
-Vreau să fiu mai bun!

Matematica e grea,
Româna... aşa ş-aşa,
Desenul e frumos

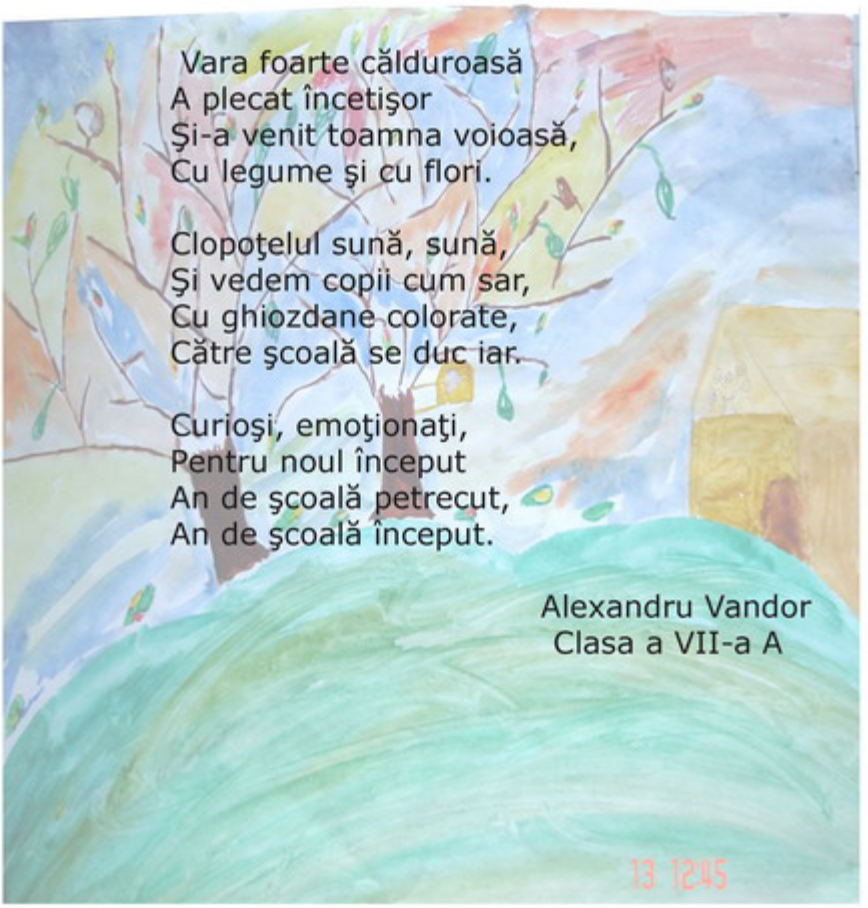
Muzica te învaţă
Să cânţi armonios.

Şcoala te ajută,
Nu o refuza,
O să-ţi pară rău,
Dacă faci aşa ceva.

Şcoala te învaţă,
Ce e bun şi ce e rău,
Nu da cu piciorul,
În norocul tău.

Carolina Cozoş
Clasa a VII-a A

Începerea şcolii

Vara foarte călduroasă
A plecat încetişor
Şi-a venit toamna voioasă,
Cu legume şi cu flori.

Clopoţelul sună, sună,
Şi vedem copii cum sar,
Cu ghiozdane colorate,
Către şcoală se duc iar.

Curioşi, emoţionaţi,
Pentru noul început
An de şcoală petrecut,
An de şcoală început.

Alexandru Vandor
Clasa a VII-a A

Din nou la şcoală

După o vară călduroasă,
Când noi toţi am lenevit
Vine toamna răcoroasă,
Să ne pună la muncit.

Şcoala-şi sună clopoţelul
Şi ne-adună iar în bănci
Când se strigă catalogul
Toţi elevii sunt prezenţi.

Am trecut în clasa a cincea
Suntem pregătiţi acum,
S-adunăm noi cunoştinţe
Pentru un viitor mai bun.

Toamna roade-mbelşugate,
Ne oferă tuturor
Oamenii cu drag adună,
Rezultatul muncii lor.

Simţi mirosuri îmbietoare
Ce te-ndeamnă să visezi
La cămări cu rafturi pline,
De compoturi şi dulceţi.

Theodora Roşca
Clasa a V-a B

Prima zi de şcoală

În prima zi de şcoală,
Când mi-am luat ghiozdanul iar
Cu mari emoţii am pornit,
Spre clasa a cincea, fericit.

O parte din mine râdea,
Dar în acelaşi timp una plângea
Pentru că pe iubita mea învăţătoare
Am lăsat-o, am crescut mai mare.

Adriana Solomon
Clasa a V-a A

Capitolul II
Poveşti ascunse în cămară

Toamna cea bogată

Mere, pere, struguri copţi...
Hai să-i adunăm pe toti!
Să îi punem în cămară,
Să-i avem până la vară.

Mama pune murături,
Tata stoarce strugurii,
Pentru iarna care vine,
Să ne fie tot mai bine.

Când zăpada o să vină
O s-avem cămara plină,
Vom putea sta lângă foc
Pentru că avem noroc.

de Tudor Vîlcea
clasa a V-a B

Cămara mamei

Pere, mere, struguri, prune,
În cămară mama pune.
Castraveţi şi gogonele,
Varză acră cada cere,
Ca la iarna care vine
Să avem, să trăim bine.
Când zăpada o să vină
Vom putea sta liniştiţi,
Lângă focul de răşină
Unde vom fi fericiţi.

Teodora Vîlcea
Clasa a V-a B

Toamna

A venit marea doamnă
Şi la noi în ţară.
Ea este frumoasa toamnă,
Cea de vine după vară.

Ne aduce daruri multe,
Roade, legume şi fructe,
Pentru a ne arăta,
Ce darnică este ea.

Alexa Laura Deac
Clasaa VII-a A

Toamna, anotimp bogat

Toamnă, anotimp bogat,
Ai sosit, nu ne-ai uitat.
Mulţi copii te-au aşteptat,
Ca să vii la ei la sat.

Oamenii harnici, gospodari
Lucrează ca nişte bondari,
Strângând recolta bogată,
La fel ca şi altădată.

Toamna asta din păcate,
N-a plouat de trei luni, frate.
Pământu-i tare uscat,
Puţin grâu s-a semănat.

În anul ce va urma
Puţină pâine vom avea
Grâul stă trist în hambare,
Nu poate fi semănat pe ogoare.

Iarna rece, jucăuşă,
Ne bate acum la uşă
Vrem, nu vrem, ea vine iar
Şi se aşterne pe hotar.

Anita Delia Diacu
Clasa a VIII –a A

Toamnă mândră şi bogată

Toamnă mândră şi bogată,
Cât de mult te-am aşteptat
Ai venit îmbelşugată
Pentru toţi în orice stand.

În grădini multe legume,
În livezi fructe zemoase,
În podgorii strugurașii,
Iar în lanuri treierașii.

Dacă mergem la oraş
Vedem pieţele bogate,
Cu mere îmbelşugate
Mere, pere, struguri mari
Şi gutui amărui.

Alexandru Vandor
Clasa a VII-a A

A treia fiică a bătrânului An

A venit toamna, frumoasa şi bogata fiică a bătrânului an. Soarele e mai blând, nu mai are strălucirea din timpul verii, mângâie cu razele lui călduţe întreaga natură.

Pomii şi-au schimbat veşmintele din verde în toate nuanţele de galben şi ruginiu, creând un tablou mirific.

Florile îşi ţin în sus a lor corolă multicoloră, pentru a-i da pentru ultima oară bineţe soarelui.

Gâze grăbite să-şi facă provizii aleargă dezorientate în toate părţile, cronometrându-şi timpul până la venirea iernii.

În depărtare se aude ciripit de păsărele, un stol de rândunele a ieşit din cuiburi pentru a se pregăti de lungul zbor spre ţinuturi mai calde, iar toamna priveşte bucuroasă cum oamenii harnici îşi strâng recoltele bogate din livezi. Mere galbene şi roşii, gutui frumos mirositoare, nuci, pere şi struguri mirosind a tămâioasă înfrumuseţează atmosfera.

Pe aleile parcului, câţiva copii se joacă în covorul de frunze ruginite, chicotind fericiţi.

Se lasă înserarea şi începe un vânticel domol ce leagănă crengile copacilor ca într-o simfonie ritmată şi solemnă.

Totul se liniştеşte ca prin farmec când pe cer apare luna însoţită de alaiul ei de stele.

Alexandra Băcilă
Clasa a VIII-a A

Frunzuliță de trifoi

Frunzuliţă de trifoi,
Vine toamna iar la noi.
Vine, vine, îmbelşugată,
Toamna cea mult aşteptată.

Merele sunt rumenite,
Perele îngălbenite,
Chiar şi nucile sunt coapte,
Toate aşteaptă să fie mâncate.

Vitamine diferite
Noi găsim în orice fruct
De mâncăm din fiecare,
Vom fi sănătoşi şi buni.

Alexandru Vandor
Clasa a VII-a A

Fructele

Toamna dragă a sosit!
Cu multe fructe a venit
Mere, pere, struguri, prune,
Toate-s aşa de bune!

În galben, roşu, castaniu,
Maro, verde şi portocaliu
Ni se face inima când împărţim
Roadele ce de la toamnă le primim.

Adriana Solomon
Clasa a V-a A

Toamnă, bine ai venit!

Toamnă, bine ai venit!
Cu alaiul tău vestit
Tu ne-aduci roade bogate,
Vii cu coşuri încărcate.

Pomii i-ai îngălbenit,
Frunzele s-au veştejit
Roadele sunt adunate,
Şi-n magazii depozitate.

Strugurii s-au îndulcit,
Merele s-au înroşit,
Perele atârnă-n jos,
Şi gutuiul e frumos.

Morcovul cel arătos,
Din grădină a fost scos,
Iar ceapa cea roşcată
A fost şi ea adunată.

Toate roadele bogate
De pe câmp sunt adunate
Că toamna cea făloasă,
Ne-a adus belşug în casă.

Roxana Costin
Clasa a VII-a A

Frumuseţea roadelor de toamnă

Toţi ştim că roadele de toamnă sunt mărul, para, strugurele şi gutuia.

Toate au drept calităţi: bunul gust, sănătatea şi un aspect frumos.

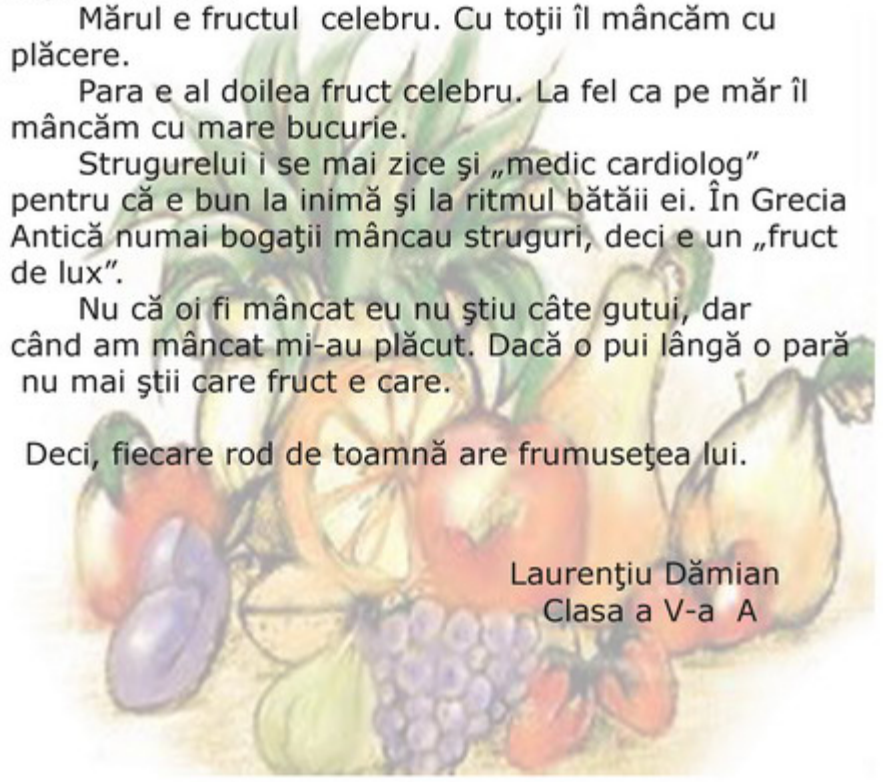
Mărul e fructul celebru. Cu toţii îl mâncăm cu plăcere.

Para e al doilea fruct celebru. La fel ca pe măr îl mâncăm cu mare bucurie.

Strugurelui i se mai zice şi „medic cardiolog" pentru că e bun la inimă şi la ritmul bătăii ei. În Grecia Antică numai bogaţii mâncau struguri, deci e un „fruct de lux".

Nu că oi fi mâncat eu nu ştiu câte gutui, dar când am mâncat mi-au plăcut. Dacă o pui lângă o pară nu mai ştii care fruct e care.

Deci, fiecare rod de toamnă are frumuseţea lui.

Laurenţiu Dămian
Clasa a V-a A

Capitolul III

Simfonii de toamnă

Toamna mult aşteptată

Toamna a sosit îndată,
E foarte aşteptată
De părinţi şi de bunici,
Şi de copilaşii mici.

Mie-mi place cel mai mult
Toamna cea bogată,
Când cerul este mohorât
Şi ploaia se revarsă.

Vezi frunze ruginii cum cad,
Chiar dacă afară este cald.
Se leagănă în vânt domol,
Că totul este trecător.

Toamnă, toamnă, darnică,
Eu îţi spun în faţă
Că tu eşti cel mai fumos,
Anotimp din viaţă.

Ziua e ca ceasul,
Noaptea e ca macul,
Soarele e mohorât,
Şi se vede c-ai sosit!

Roxana Costin
Clasa a VII-a A

A sosit toamna

A sosit toamna frumoasă,
Vremea este răcoroasă
Frunzele au ruginit,
Florile s-au veştejit.

Ploi mărunte încep să cadă
Dintre norii cenuşii
Câte-o picătură cade
Pe pământul cel pustiu.

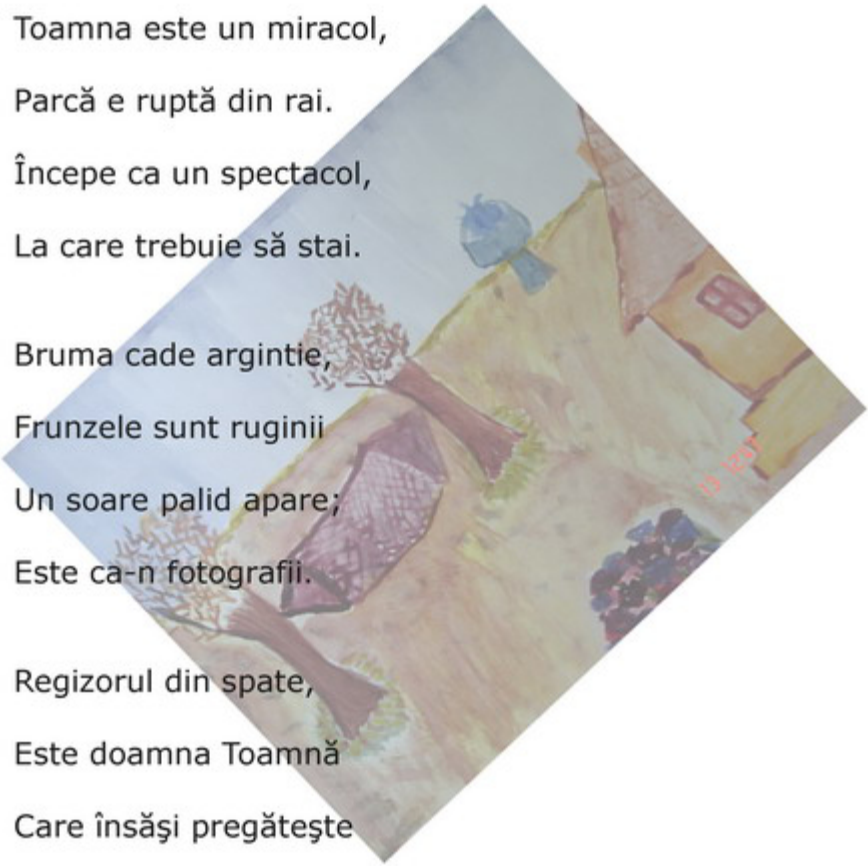
Păsările au plecat
Pustie, toamna a rămas
Păsările s-au grăbit,
Că vine gerul cel cumplit.

Vara a trecut
Parcă a fost un gând
Încet, pe cărare
Dragă toamna apare.

Covor foşnitor
Aşterne în zare,
Soarele dispare,
Cu multă răbdare.

Diana Pârău
Clasa a VII-a A

Doamna Toamnă

Toamna este un miracol,

Parcă e ruptă din rai.

Începe ca un spectacol,

La care trebuie să stai.

Bruma cade argintie,

Frunzele sunt ruginii

Un soare palid apare;

Este ca-n fotografii.

Regizorul din spate,

Este doamna Toamnă

Care însăşi pregăteşte

Totul pentru zâna Iarnă,

Alina Udvar,
Clasa a V-a B

Gospodarii

Toamna e foarte frumoasă,
Uneori cam friguroasă,
Frunzele uscate cad
Pe pământul ud-uscat.

Uite toamna pe la noi
Cu multe cadouri noi,
Am primit şi multe nuci,
Pere mari şi mere dulci.

Gospodarii au muncit
Pentru ceea ce-au dorit,
Duc în casă ce-au găsit
Şi le-ascund în magazie
Pentru iarna ce-o să vie.

Ionela Stanciu
Clasa a V-a B

Toamna cea rece

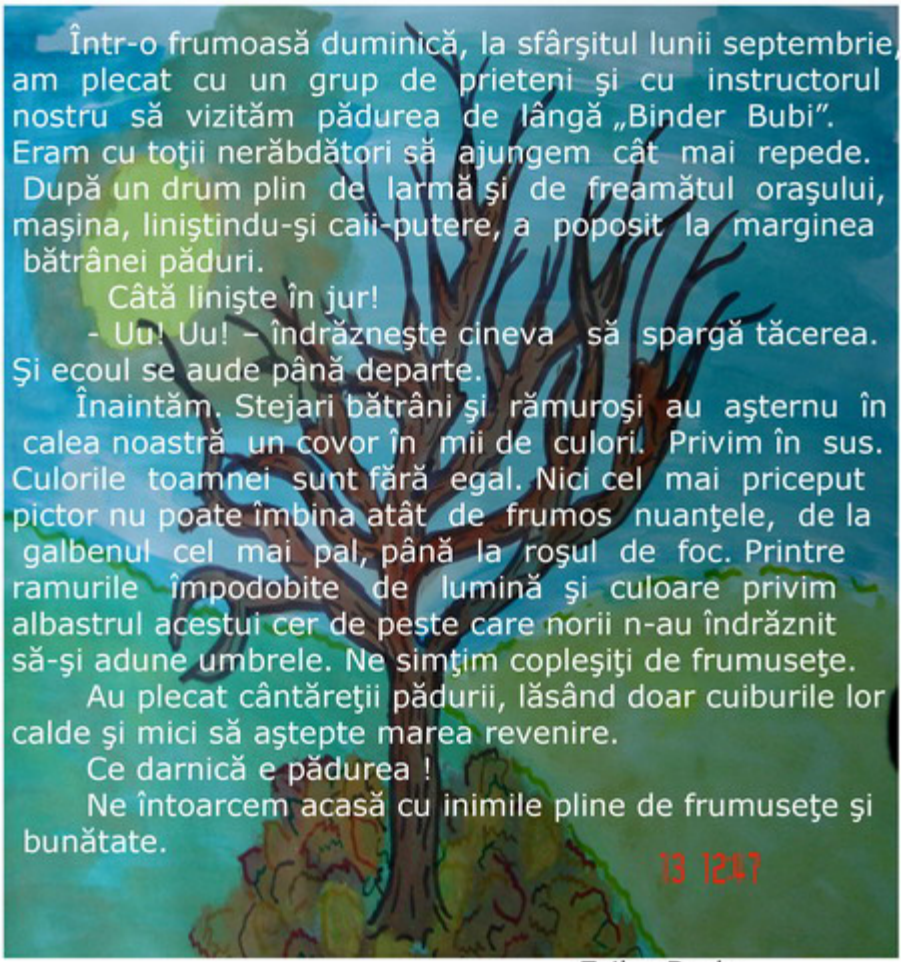
A sosit toamna cea rece
Cu cojocul ei de ploi,
Ziua repede mai trece,
Nici că-i mai pasă de noi.

Noi vrem soare şi căldură
Dar ea-i tot mai friguroasă
Nu ne mai putem juca,
Putem sta şi învăţa.

Peste tot e numai ceaţă,
Păsările au plecat,
Începând de dimineaţă
Spre ţări calde s-au îndreptat,

Paula Ardelean
Clasa a VII-a C

Toamna, anotimpul meu preferat

Într-o frumoasă duminică, la sfârşitul lunii septembrie, am plecat cu un grup de prieteni şi cu instructorul nostru să vizităm pădurea de lângă „Binder Bubi”. Eram cu toţii nerăbdători să ajungem cât mai repede. După un drum plin de larmă şi de freamătul oraşului, maşina, liniştindu-şi caii-putere, a poposit la marginea bătrânei păduri.

Câtă linişte în jur!

- Uu! Uu! – îndrăzneşte cineva să spargă tăcerea. Şi ecoul se aude până departe.

Înaintăm. Stejari bătrâni şi răsuroşi au aşternu în calea noastră un covor în mii de culori. Privim în sus. Culorile toamnei sunt fără egal. Nici cel mai priceput pictor nu poate îmbina atât de frumos nuanţele, de la galbenul cel mai pal, până la roşul de foc. Printre ramurile împodobite de lumină şi culoare privim albastrul acestui cer de peste care norii n-au îndrăznit să-şi adune umbrele. Ne simţim copleşiţi de frumuseţe.

Au plecat cântăreţii pădurii, lăsând doar cuiburile lor calde şi mici să aştepte marea revenire.

Ce darnică e pădurea !

Ne întoarcem acasă cu inimile pline de frumuseţe şi bunătate.

13 1247

Erika Radu,
Clasa a V-a A

Animalele pădurii

Era o zi frumoasă de toamna, când eu împreună cu căţeluşa mea, Somnorici, am plecat spre minunata pădure de aur.

Pe poteca pădurii era aşternut un covor moale şi pufos, în care a sărit Somnorici şi a început să se joace.

După câteva momente, am plecat spre un loc numit Lacul Căprioarelor. Ajunse acolo, eu şi Somnorici am văzut o familie de căprioare, care mâncau lângă lacul limpede. După ce ne-au văzut, au luat-o la fugă, crezând că o să le facem rău.

Uimită de frumuseţea lacului, Somnorici a auzit un foşnet în spatele nostru şi atunci întorcându-mi capul am văzut că un pui de măgar vine spre noi.

M-am speriat şi am început să alerg spre casă cu Somnorici după mine.

Când am ajuns acasă, i-am spus tatălui meu că un pui de măgar s-a rătăcit din turma de oi.

Atunci, tatălui meu, i-a venit ideea de a pune afişe pe stâlpi. După aproximativ o oră a venit un om la poartă şi a întrebat dacă ştim unde este puiul de măgar.

Atunci eu şi tatăl meu l-am dus pe proprietarul măgarului la lacul unde stătea puiuţul şi privea în lac.

În semn de mulţumire, stăpânul măgăruşului i-a dat tatălui meu un pui de mieluşel.

Numele mieluşelului a rămas „Ionică”.

Aşa mi-am petrecut o zi frumoasă de toamnă.

Carolina Cozoş
Clasa a VII-a A

Drumul spre ţările cu soare

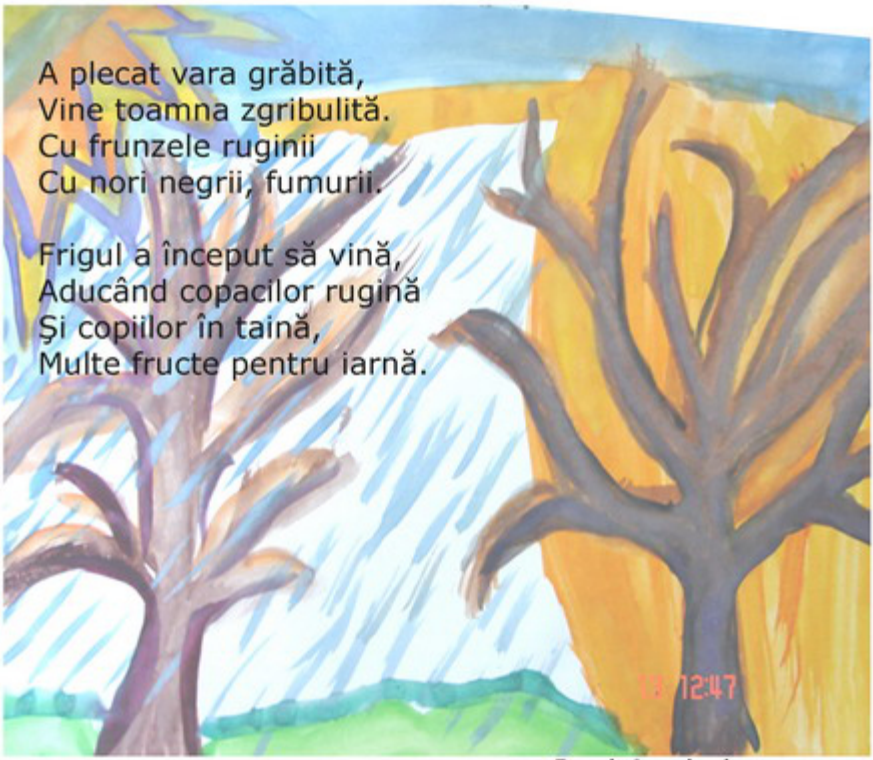
Au plecat spre ţări cu soare,
Păsările călătoare,
Căci la noi e foarte frig
Şi frunzele au murit.

În cămară adunate
Stau la sfat fructele coapte.
Nu e greu de ghicit:
Ce anotimp a sosit ?

Anotimpul frunzelor uscate,
Al lăzilor cu roade încărcate,
Anotimpu-n care noaptea creşte
Şi în care vremea se răceşte.

Daniel Ersek
Clasa a VII-a A

Sosirea toamnei

Paul Anghel
Clasa a VII-a A

Emoţii

Bine ai venit toamnă! Tu ai îmbrăcat pomii cu haine galbene şi ruginii. Printre crengi se zăresc mere roşii ca focul, pere aurii, prune şi nuci.

Tu ai deschis porţile şcolilor. Pe bănci se văd manualele de clasa a şaptea. Diriginta ne-a întâmpinat cu căldură şi multe urări, zicându-ne:

- Copii, cartea este cel mai bun prieten! Ea ne luminează şi ne îmbogăţeşte cu învăţăturile sale. Bine aţi venit în clasa a şaptea şi sper să învăţaţi mai bine ca anul trecut!

Toamna a readus elevii la şcoală, după o lungă vacanţă cu multe distracţii, ea nu ne lasă pe mâna Domniţei Vară, căci ea ne răsfaţă cu multe jocuri şi vacanţe, Domniţa Toamnă ne pune la muncă şi nu ne lasă pe trândăvie.

Toamna îmi place cel mai mult deoarece îmi revăd colegii şi profesorii, mă întâlnesc din nou cu matematica, cu problemele ei de logică şi cu limba română care ne învaţă să vorbim politicos şi ne dezvoltă vocabularul. E frumos toamna!

Paul Anghel
Clasa a VII-a A

Toamna

Ca în fiecare an,
Toamna e pe primul plan.
Florile s-au ofilit,
Frunzele au ruginit.

Păsările călătoare,
Trec în zbor spre ţări cu soare.
Peste codru şi-n câmpie
A căzut o brumă argintie.

Soarele spre asfinţit,
Iute, iute, s-a grăbit.
Seara-n linişte coboară
Tăcerea se-aşterne iară.

Zăresc un uliu răpitor,
Ce-a prins o pasăre din zbor.
Codrul vesel de-altădat
Stă acuma supărat.

Prin grădini şi prin livezi,
Numai oameni harnici vezi.
Toamna-i anotimp bogat,
Generos şi minunat.

Anita Delia Diacu
Clasa a VIII –a A

Toamna, bunicuţa amărâtă

Toamna este anotimpul ce poate fi asemănat cu o bunicuţă. O bunicuţă amărâtă de vreme, cu părul alb, cu ochelari şi cu o faţă tristă ce se leagănă în scaunul său vechi. O bunicuţă care încă mai reuşeşte să găsească acea putere interioară pentru a fi veselă, amabilă, amuzantă şi drăguţă în fiecare an.

La fel ca şi o bunicuţă care îşi primeşte cu drag nepotul, dăruindu-i ce are mai bun, aşa toamna ne dăruieşte toate roadele şi bogăţiile sale cele mai scumpe.

Ne oferă de asemenea, pe lângă bijuteriile sale nepreţuite, privelişti fabuloase şi tablouri de neuitat, pictate cu mare, mare grijă în culori fantastice şi nuanţe nemaiîntâlnite de portocaliu, galben şi maro.

Toamna este anotimpul special, anotimpul în care încep ploile, răcoarea începe să se facă simţită şi să se instaleze, cuprinzând astfel întreg ţinutul. Frunzele copacilor încep să cadă una câte una, lăsându-se purtate de adierea vântului până ce ajung încet, încet pe pământ, unde formează un delicat covoraş de frunze preţioase precum aurul. Păsările îşi iau adio de la cuiburile lor dragi, până când va sosi primăvara, iar totul va reveni din nou la viaţă.

Atmosfera creată de acest anotimp, toamna, pare una de sfârşit, dar cu toţii ştim că este nevoie la un moment dat de un sfârşit pentru a ne bucura de un început fantastic şi special.

Kiss Andrada
Clasa a VIII-a A

Nuanţele ruginii ale toamnei

Gerul parc-acum tronează,

Peste soarele-amorţit,

Nuanţe ruginii pictează,

Văzduhul cel adormit.

Păsările zgribulite

Au uitat acum de cuiburi

Cu toate pleacă grăbite

Spre alte calde ţinuturi.

Vântul este-acum mai aspru,

Ia cu el tot ce apucă,

Cerul gri ne aminteşte,

De iarna ce-o s-o aducă.

Alexandra Băcilă
Clasa a VIII –a A

Tabloul toamnei

Păsările au plecat,
Cuiburile le-au lăsat,
Totul e acum pustiu,
Totul este cenuşiu.

Iată toamna a sosit
Ursul stă acum pitit,
Oamenii acum muncesc
Taie lemne, pregătesc,
Preparate pentru iarnă
Apoi se mai pun să doarmă.

Cerul este cenuşiu,
Totul e aşa pustiu,
Frunzele încet plutesc,
Mai mereu tot hoinăresc.

Covoraşul nestemat,
Parcă e acum pictat,
În nuanţe minunate
Şi tablouri colorate.

Andrada Kiss
Clasa a VIII-a A

Toamna, regină-nsemnată

Stropi uriaşi de ploaie cad pe pământul rece,
Un nor uriaş şi cenuşiu pe cer trece.
Codrul e veştejit şi gol,
O pasăre solitară ciripeşte-n zbor.

Vântul atinge uşor o ramură,
O ultimă frunză se leagănă.
Un băieţel stă singur pe-o bancă,
Priveşte trist cum soarele măiestru pleacă.

Pe deal se vede-o casă luminată,
Miros de struguri parcă te îmbată.
Frigul acoperă satul dintr-odată,
Toamna stăpâneşte totul ca o regină însemnată.

Manuela Csoma
clasa a VIII-a A

Capitolul IV
Micii povestitori

Povestea unei frunze căzătoare

Zilele trec tot mai repede şi iarna se apropie cu paşi mari. Stoluri de rândunele se pregătesc să plece spre ţări mai calde şi copacii nu mai au aproape nicio frunză.Şi ca să nu mai lungim atâta vorba, să trecem la subiect.

O rândunică poposi pe creanga unui pom şi îşi spunea: „Of! Din nou trebuie să plec în ţările calde şi să-mi părăsesc dulcea mea ţară. Ce dor îmi va fi de ea!" În timp ce gândea astfel auzi un zgomot. Pasărea se uită în stânga, se uită în dreapta, dar nu văzu nimic. Zgomotul venise chiar de sub ea şi se auzea tot mai tare.

- Hei, dă-te jos de pe mine, şi aşa sunt destul de ofilită şi bolnavă.

Strigătul era scos de o frunză căzătoare.

- Dar cum ai ajuns acolo? întrebă pasărea uimită.

- Ce? Pe mine mă întrebi!? Eu aici stau, sunt ultima frunză din acest copac şi nu vreau să cad ca surorile mele.

-Ee! Ştii că până la urmă tot trebuie să cazi, îi spuse pasărea cu indiferenţă.

- Da, ştiu, zise pasărea mai mult ca pentru sine,dar îmi place să privesc de aici, de sus , soarele auriu, luna şi stelele şi să aud râsete de copii şi ciripit de păsări. Îmi place acest loc nespus de mult.

-Şi mie, frunză dragă, dar trebuie să fii curajoasă şi să-ţi urmezi destinul, aşa cum şi eu trebuie să plec şi să mă despart de ţara mea până la primăvară. Şi după ce îşi luă adio, rândunica se alătură stolului de păsări.

Noaptea se lasă, la fel şi frigul, iar frunza simte că îi venise vremea ca şi celorlalte frunze, dar, dintr-o data, pe cerul senin apăru de nicăieri o rază de lumină pe care cobora graţios o făptură nemaivăzută. Era o zână nespus de frumoasă, cu părul bălai şi buzele roşii ca sângele iar ochii îi erau ca două stele oglindite în mare. Văzând-o, frunza o întrebă:

- Cine sunteţi, preafrumoasă domniţă?

- Eu sunt Zâna Toamnă şi ţi-am aflat tristeţea şi de aceea am venit ca să-ţi îndeplinesc dorinţa de a rămâne pentru totdeauna o frumoasă frunză în acest copac.

- Nu se poate aşa ceva! Chiar mie să mi se întâmple?! Dar de ce? întrebă năucită frunza.

- Tu eşti singura frunză care privea cu alţi ochi lumea. Tu ai ceva aparte: ai suflet! îi răspunse zâna scuturând uşor bagheta magică spre norocoasa frunză şi apoi dispăru ca prin minune.

Frunza adormi atunci şi când se trezi era deja primăvară, câmpurile începuseră să înverzească iar păsările călătoare se întoarseră din ţările calde şi totul era aşa de frumos. Aşa că o frunză obişnuită de devenit una care trăieşte o veşnicie, şi poate că şi în zilele noastre ne priveşte zâmbind de pe creanga ei din vârful copacului bătrân.

Alina Udvar
Clasa a V-a B

O prietenie neobişnuită

O rândunică care zbura spre ţările calde vede o frunză de toamnă supărată şi coboară s-o întrebe:

- De ce eşti tristă ?
- Fiindcă a venit toamna şi o să mă ofilesc, apoi voi muri aici la fel ca şi prietenii mei.
- De ce nu vii şi tu în ţările calde ? Acolo nu s-a ofilit nicio frunză.
- Aş merge, doar că nu ştiu cum să ajung acolo.
- Te pot duce eu acolo.
- Mulţumesc, dar nu vreau să te încetinesc sau să te deranjez.
- Nu e niciun deranj ! Te ajut cu multă plăcere !
- Chiar mă vei duce în ţările calde ?
- Desigur !
- Atunci nu te pot refuza !
- Hai, să mergem atunci !

Şi aşa rândunica şi frunza au pornit împreună spre ţările calde !

Adrian Armean
Clasa a V-a A

Plecarea rândunicii

Rândunica şi frunza de toamnă:

- Bună, frunză de toamnă !
- Bună, rândunico ! Ce mai faci ?
- Bine, mă pregătesc să plec în ţările calde. Tu unde o să pleci ?
- Eu nu plec nicăieri, fiindcă sunt o frunză de toamnă. Am să rămân aici şi într-o zi, voi cădea.
- O, îmi pare rău !
- Uite, acum trebuie să pleci. Cu bine rândunico !
- Nu vreau să plec şi să te las singura !
- Trebuie, dacă nu pleci o să îngheţi de frig.
- O să-mi fie dor de tine !
- Şi mie.
- Paa ! Ne vedem la primăvară !
- Bine! Paa!

Teona Badiu
Clasa a V-a A

Prietenie

A sosit toamna. Frunzele arămii ale copacilor cad,legănându-se spre pământul jilav. Cu ultimele puteri rămase, frunza Lapi încearcă să facă faţă vântului năpraznic.

Observând eforturile frunzei, o rândunică o întreabă:

- De ce te opui vântului când celelalte surate au fost doborâte demult?
- Măcar pentru un timp aş dori să văd de sus cum doamna Toamnă cedează tronul Crăiesei Zăpezii.
- Dar ce vrei e imposibil ! zise rândunica uimită.
- Nu există nu pot sau imposibil ! spuse Lapi pe-un ton mai ridicat. Iarna s-a strecurat pe nesimţite în natură. Din nefericire pentru Lapi visul ei s-a spulberat când un copil a venit cu gândul de a o culege şi-a o pune la presat.

Erika Radu
Clasa a V-a A

Un dialog neobişnuit

Într-o zi călduţă de toamnă un pui obosit de rândunică s-a aşezat pe o bancă să se odihnească. O frunză ofilită, cu ultimele puteri i-a şoptit rândunicii:

- Puişorule, unde ţi-e stolul?
- Se odihneşte în crâng.
- Dar tu de ce eşti aici?
- Să-mi iau rămas bun de la cuibul meu.
- Unde îţi sunt fraţii?
- Ei stau în preajma părinţilor.
- Dar tu, frunză? De ce ai căzut din pom?
- M-a atins cu aripa o turturică şi aşa am ajuns pe covorul de frunze moarte.
- Eu am să te pun în cuib la mine.
- Drum bun, puişorule drag!

Lucian Pădurean
Clasa a V-a A

Frunza şi barza

Într-o zi de toamnă, o barză se pregătea să plece în ţările calde când auzi un glas care-i cerea ajutorul.

- Ajutor! Ajutaţi-mă! mă suflă vântul !
- Cine e acolo ? întrebă barza.
- Eu, eu sunt! Aici jos! Sunt o frunză. Părinţii mei au spus să nu plec de aici, dar nu pot pentru că mă suflă vântul.
- Oooo... săraca de tine! Să ştii că o să te ajut ţinându-te sub aripa mea până când vin părinţii tăi. Călătoria mai poate aştepta!
- Îţi mulţumesc mult, doamnă barză.
- Cu multă plăcere, micuţo! Îmi place să ajut orice vietate!
- Dar dacă trebuie să pleci în ţările calde, du-te, nu e nicio problemă, mă descurc eu cumva.
- Nu, frunză mică, stau până vin părinţii tăi! Mi-e tare milă de tine .....

De atunci, barza şi frunza au rămas cele mai bune prietene!

Alexa Laura Deac

Clasa VII-a A

Rândunica şi frunza

Frigul a început să stăpânească ţara, când ultima rândunică obosită s-a aşezat într-un pom cu o singură o frunză.
După ce îşi trage suflarea, rândunica spune:
- Ştii cumva încotro au luat-o fraţii mei ?
- Eu am fost aici de la început, am văzut orice pasăre care a trecut, stolul de rândunici s-a îndreptat spre est. Dar tu ce mai cauţi aici aşa târziu? întreabă frunza cu mirare.
- Păi, nu am crezut că va veni frigul şi am rămas în cuib, dar m-am trezit la realitate şi m-am dus pe urmele prietenilor mei până nu este prea târziu, zice rândunica tânără şi prostuţă.
- Bine, hai du-te, să nu mai stăm de vorbă, pierdem timpul, răspunde frunza cu prudenţă.
- Te rog, vii cu mine? Ştii bine că noi, rândunelele, zburăm numai în stoluri.
- Nu pot, dar ne întâlnim iarăşi la primăvară.

Cele două prietene s-au despărţit cu greu,dar ştiau că se vor întâlni la primăvară.

Într-o zi,un băieţel a venit în pădure pentru a culege frunze uscate pentru şcoală. Uitându-se la copacii goleşi, privirea i-a căzut pe singura frunză din copacul cel mare, o luă cu uşurinţă, şi odată cu ea multe altele, dar cea mai frumoasă era frunza noastră, era cea mai colorată cu diferite nuanţe. Băieţelul le-a lipit pe o foaie, dar frunza mare şi colorată pe o singură foaie, foile cu frunze le-a pus sub streaşină, adică deasupra geamului, s-o vadă în fiecare zi.

Acum când primăvara a venit, rândunicile s-au întors din nou în ţară. Frunza noastră de pe foaie putea să vadă la streaşina casei un cuib vechi, dar fără nicio speranţă s-a gândit că nicio rândunică nu se va adăposti în el.

Dintr-o dată, în zare se putea zări o rândunică venind. Inima frunzei a săltat de bucurie: era chiar rândunica aceea, acum toată ziua puteau vorbi, iar rândunica s-a stabilit în cuibul vechi de sub streaşina casei.

Au rămas cele mai bune prietene şi băieţelul s-a bucurat că tocmai o rândunică a venit în cuibul vechi, de sub streaşina casei lui.

Alexa Laura Deac
Clasa a VII-a A

Capitolul V
Anotimpul îngheţat

Iarna

Afară e zăpadă,
Şi totul e pustiu,
Gheaţă e-n ogradă
Şi geamu-i argintiu.

În casă este cald
Şi toţi stăm lângă foc,
Cântăm lângă un brad
Împodobit cu drag.

Pe Moş îl aşteptăm
De grabă ca să vină
Am vrea să-l ajutăm,
Şi sacul să-i cărăm.

Adriana Ardelean
Clasa a VII-a C

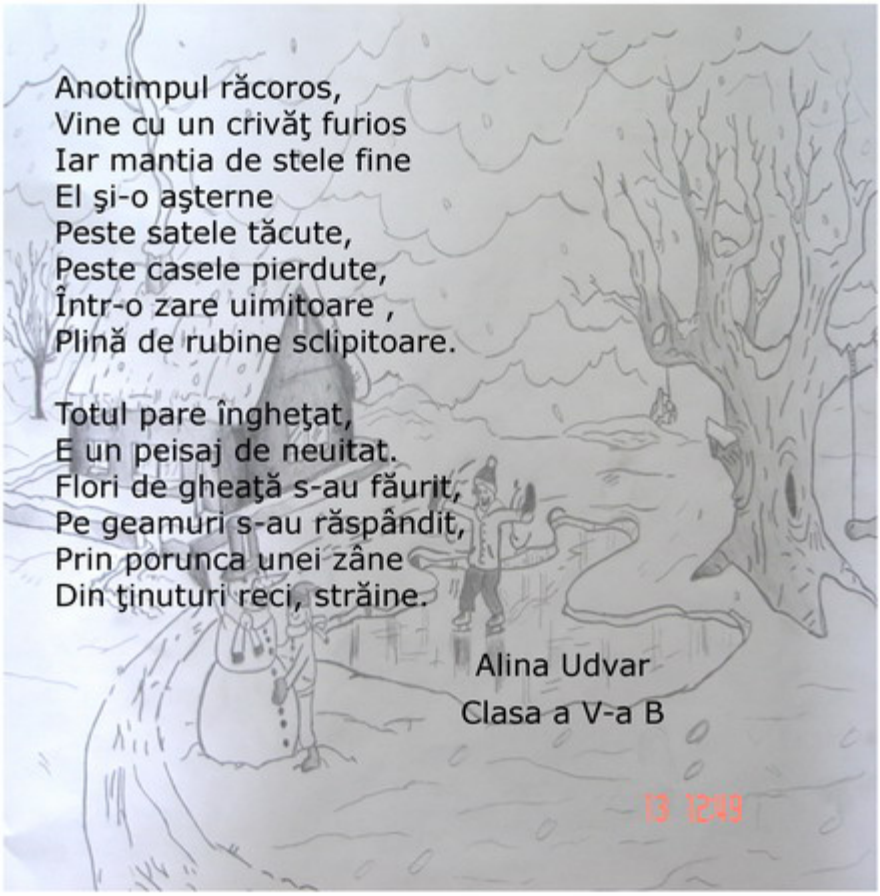
Vine iarna

Vine iarna pe la noi
Cu multe colinde noi,
Şi c-un cadou foarte mare,
E zăpada lucitoare.

Brazi aşteaptă fericiţi
Să fie împodobiţi
Cu multe globuri colorate,
Şi cadouri minunate.

Ionela Stanciu
Clasa a V-a B

Tablou de iarnă

Anotimpul răcoros,
Vine cu un crivăţ furios
Iar mantia de stele fine
El şi-o aşterne
Peste satele tăcute,
Peste casele pierdute,
Într-o zare uimitoare ,
Plină de rubine sclipitoare.

Totul pare îngheţat,
E un peisaj de neuitat.
Flori de gheaţă s-au făurit,
Pe geamuri s-au răspândit,
Prin porunca unei zâne
Din ţinuturi reci, străine.

Alina Udvar
Clasa a V-a B

O întâlnire îngheţată

Într-o zi de iarnă m-am dus pe dealul din spatele casei, pentru a mă da cu sania.

Când am ajuns acolo am văzut o femeie îmbrăcată în alb. M-am apropiat de acea femeie şi i-am spus:

- Bună ziua!
- Bună ziua!
- Ce faceţi?
- Bine.
- Cum te cheamă,copilă?
- Pe mine mă cheamă Luminiţa, dar pe tine?
- Crăiasa Zăpezii.
- Chiar sunteţi zâna din poveşti, cea care aduce iarna?
- Da! Ţie ce-ţi place la iarnă?
- Mie îmi plac fulgii de toate formele şi mărimile, precum şi dansul lor nesfârşit. De asemenea, îmi place zăpada rece şi albă care străluceşte.
- Bine, mă bucur că te-am cunoscut. Eu tebuie să plec să mai aduc iarna şi în alte ţări.
- La revedere!
- La revedere!

Luminiţa Dancu
Clasa a v-a A

Vine Moş Crăciun

Printre stele, printre nori,
Vine-ncet în sanie
Cu cadouri pentru toţi,
Moş Crăciun cu o mantie.

Şi împarte la copii
Dulciuri multe, jucării.
Iar copiii mulţumesc,
Prin colindul creştinesc.

Şi la anul va veni,
Moş Crăciun cu bucurii
Pentru copiii cuminţi,
Care-ascultă de părinţi.

Sonia Cristea
Clasa a VI-a C

Se apropie Crăciunul...

Privesc pe fereastra îngheţată dansul maiestuos al fulgilor de zăpadă. Neaua se întinde ca o plapumă groasă peste întreg pământul ţinându-i de cald. Copacii golaşi şi zgribuliţi şoptesc când vântul cântă şi, scoţând note prea înalte, smulge câte o ţiglă ciobită, aşezând-o cu grijă pe portativul lui, iar casele parcă poartă câte o cămaşă de in frumos lucrată.

Pe deal se întind în şir indian o sumedenie de oameni de zăpadă care parcă sunt nişte copii care nu vor să lase iarna să treacă vreodată. Doar unul îmi atragea atenţia asupra lui. Pe cap poartă mândru pălăria bunicului uitată de vreme, iar ochii de cărbune îi sunt negri ca abanosul. Nasul lui pârlit de ger este un morcov mititel şi parcă dinţii - cinci pietricele mici găsite pe sub omăt - îi clănţănesc în gură. Un fular al bunicii, de mult timp pierdut, îi ţine de cald, iar în mâna făcută dintr-o aşchie ţine arma lui: mătura,ca un adevărat soldat.

Copiii aleargă de colo – colo cu obrajii roşii ca bujorii şi ochii sclipitori ca soarele în iunie iar mamele lor îi ademenesc în case cu mirosuri de scorţişoară, vanilie şi cacao. Cozonacii se coc în cuptoare iar prăjiturile stau tăcute pe mesele împodobite aşteptând să-ndulcească pe fiecare.

Se apropie Crăciunul...

Sorana Rotta
Clasa a V-a A

Crăciunul

Sărbătoarea minunată
De copii mult aşteptată,
Când bradul se-mpodobeşte
Şi moşul bătrân dăruieşte
Multe daruri minunate,
De-abia aşteptate.

Cred că deja aţi ghicit
Despre ce eu v-am vorbit:
Căci e vorba de Crăciun
Când tot omul e mai bun.

În casă arde focul,
Şi noi îl aşteptăm pe Moşul
Căci tot timpul ne-a dat,
Cadouri de neuitat.

Alina Udvar
Clasa a V-a B

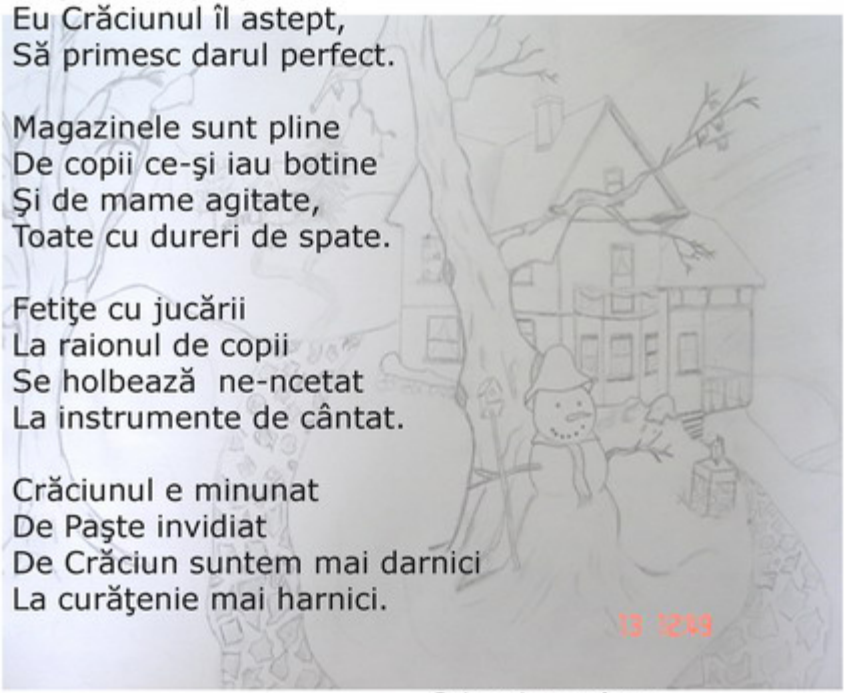
Crăciunul minunat

Afară ninge cu fulgi mici
În grădină, pe pitici
Eu Crăciunul îl astept,
Să primesc darul perfect.

Magazinele sunt pline
De copii ce-şi iau botine
Şi de mame agitate,
Toate cu dureri de spate.

Fetiţe cu jucării
La raionul de copii
Se holbează ne-ncetat
La instrumente de cântat.

Crăciunul e minunat
De Paşte invidiat
De Crăciun suntem mai darnici
La curăţenie mai harnici.

Crina Lapadatu
Clasa a VII-aB

REDACȚIA REVISTEI

Coordonator

Prof. Delia Căzilă

Corectură literară

Prof. Delia Căzilă

Prof. Roxana Mucălău

Prof. Alexandra Wermescher

Îndrumători literari

Prof. Delia Căzilă

Prof. Roxana Mucălău

Prof. Alexandra Wermescher

Redactare computerizată realizată de elevii claselor V-VIII coordonați de:

Prof. Delia Căzilă

Prof. Roxana Mucălău

Prof. Alexandra Wermescher

Design

Prof. Delia Căzilă

Prof. Valentin Brăduşcă

Desenele aparțin elevilor coordonați de

Prof. Dan Zaharia

Pagină web :

http://sceminescum.scoli.edu.ro